

Sygn. akt I CSK 6791/22

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku A. M.

z udziałem A. K.

o zezwolenie na umieszczenie w domu pomocy społecznej A. K. bez jego zgody,
na posiedzeniu niejawnym 25 stycznia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z 24 maja 2022 r., sygn. akt XI 1 Ca 124/22,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wnioskodawczyni wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o drugą i czwartą spośród wymienionych przesłanek.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na potrzebę wykładni przepisów prawnych wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo iż budzi poważne – konkretnie określone - wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź że jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 stycznia 2002 r., III CKN

570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.). Rozstrzygnięcie wątpliwości interpretacyjnych nie może się sprowadzać do odpowiedzi na zarzuty autora skargi skierowane pod adresem zaskarżonego orzeczenia ani też do odpowiedzi na wątpliwości skarżącego, które można wyjaśnić za pomocą obowiązujących reguł wykładni bądź w drodze prostego zastosowania przepisów (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP - wkładka 2003, nr 13, poz. 5; z 6 października 2020 r., I UK 340/19, nie publ.).

Skarżąca wskazała na potrzebę wykładni art. 39 ust. 3 i art. 42 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2123) w zw. z art. 510 § 1 k.p.c.

Analiza wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, jego uzasadnienia, a także uzasadnień orzeczeń sądów obu instancji, nie daje podstaw do uznania, że rzeczywiście zachodzi przesłanka potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Należy przypomnieć, że Sąd oddalił apelację wnioskodawczynie wskazując, że nie ma ona legitymacji do wystąpienia z wnioskiem o umieszczenie uczestnika w domu pomocy społecznej bez jego zgody. Z art. 39 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego bezpośrednio wynika, kto jest uprawniony do wystąpienia z takim wnioskiem i niewątpliwie wnioskodawczynie, będąca współwłaścicielem nieruchomości, w której mieszkał uczestnik, takiej legitymacji nie posiada.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się "oczywista zasadność" skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to

spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.). Skarżąca nie wskazała w czym - w jej ocenie miałyby – powołana przesłanka miałyby się przejawiać, Ograniczyła się przy tym do odesłania do zarzutów zawartych w podstawach skargi. Należy przypomnieć, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębnie konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ., z 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ., z dnia 22 kwietnia 2015 r., IV CSK 613/14, nie publ.).

Mając powyższe na uwadze nie można przyjąć, że przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały w sposób właściwy wykazane.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).